

пакъ не лети, тога правятъ „Пеперуга“, за да вали дождь. Пеперуга-та я правятъ повече-то у Помаци-тѣ. За пеперуга-та трябва да наидатъ едно момече на 12—13 год., кое-то да ѿ сираче, т. е. безъ баща и майка. Това момече го накычюватъ съ быліе (повече-то бозь) така, едно-то му само лице да са види, а сичко друго да ѿо покрито съ зеления. Отъ незнаенъ гробъ трябва да наидатъ и да зiomать кокаль, кой-то съ тры четьры живы жабкы го окачовотъ на това момече, кое-то е станало „пеперуга“. Когато веке сичко приготвятъ и уредіотъ, трыгнуватъ една браня момы съ „пеперуга-та“ низъ село изъ коща въ коща да пѣіотъ и да просятъ: жито, бобъ и пр. Като щомъ влизать въ бо една коща, пеперуга-та ся зазира съ други-тѣ момы на срадѣ двора. Сетиѣ като са отдѣли „пеперуга-та“ отъ момы-тѣ и поотиде понавнстрѣ така, щото да ѿо на край подъ потона, тога една жена отъ коща-та излива отгорѣ изъ потона вода върху „пеперуга-та“. Слѣдъ това двѣ момы и двѣ още други чифтомъ пѣіотъ тая пѣсня: „Пеперуго, летуго! Дай ми, Боже, росица, Да навадимъ пченица: Да направимъ колацы, Да нахранимъ сираци“. Слѣдъ това, като ги подаріотъ съ таково, щото просятъ, отхождатъ на друга коща. Като изредіотъ цило селото и турциѣ и каурциѣ, момы-тѣ, които са ходили съ „пеперуга-та“, раздаватъ си сичко, колкото са сабрали. А кокаль-а отъ незнайнія гробъ съ жабы-тѣ, които са были окачены на „пеперуга-та“, хвърлятъ ги въ някой виръ или водно дере (потокъ). Като ходять момы-тѣ низъ село съ пеперуга-та, открадновотъ отъ някой коща единъ пометъ отъ лещъ (съ голямо вардяне да ги не видать). Тоя пометъ го натопяватъ въ някой си виръ и оставать го да стои въ него до тры деня, а сетиѣ, като го извадять, отнискать си го въ тозы коща, отдѣто со го и зели.

Ч. 113. Като приблизи Лазаровденъ, трыгнать накытени циганкы, ходять по къщи-та та играють лазарицѣ, и пѣють пѣкыи пѣсни. Когато е сушия ходять натруфени съ бурень, играють на пеперуда, като пѣють: „Пеперудо, Рудоле, да зароси ситна роса, Рудоле, да ся роди жито просо, Рудоле, да ся рождъ кошере, Рудоле“ и пр.—домакыны-тѣ ги поливать съсъ водѣ, като играють, и ги даривать.

Ч. 34.

Пеперявъ Пиперійовъ пр. изъ перца: Парливы пеперявы чюшкы. *Д. Д. 1873 г. 81.*

Пеплище с. с.—Пепелище: Позаспала ми ратенца-та—со ржаче-то во глаище-то, Со поджище-то во пеплище-то. *М. 645. ...Ти седи си тука, харно си седишь, край огвиштето, во пеплиштето. III. III. 28.*

Пепунъ с. м. (πέπων) (тоже что пипонъ) дыня: Жолто куче подъ плетъ леже (пепунъ, каунъ). *М. р. 532. (лат.).*

Перайка с. ж. скалка (син. бухалка): Илинка платно белила на